

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 024644 19 Кж 2
Бања Лука, 31.7.2019. године

Врховни суд Републике Српске у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог М.В., због кривичног дјела злочиначког удружења из члана 383. став 1. у стицају са кривичним дјелима отмице у покушају из члана 165. став 2. у вези са ставом 1. и чланом 20. и тешког убиства из члана 149. став 2. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби његовог браниоца изјављеној на рјешење Окружног суда у Бањој Луци – Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024644 19 Кв 2-п од 19.7.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 31.7.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог М.В. изјављена на рјешење Окружног суда у Бањој Луци – Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024644 19 Кв 2-п од 19.7.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци – Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024644 19 Кв 2-п од 19.7.2019. године, у поступку контроле оправданости, утврђено је да нису престали разлози за притвор према оптуженом М.В., који је продужен након потврђивања оптужнице због кривичног дјела злочиначког удружења из члана 383. став 1. у стицају са кривичним дјелима отмице у покушају из члана 165. став 2. у вези са ставом 1. и чланом 20. и тешког убиства из члана 149. став 2. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачке а) и в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

Против овог рјешења благовремено је изјавио жалбу његов бранилац М.Х.К., адвокат из С., због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и утврди да не егзистирају услови за притвор или да се побијано рјешење укине и предмет врати на поновни поступак и одлуку.

Пошто је испитао побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Жалба указује да су изостали и разлози о одлучним чињеницама и оспорава правилност утврђених одлучних чињеница, као и закључак суда о постојању основане сумње да је оптужени починио кривично дјело за које се оптужује, постојање нарочитих околности које указују на опасност од бјекства нити нарочите околности које указују на итерацијску опасност.

Супротно томе овај суд налази да су све одлучне чињенице правилно и потпуно утврђене, па је поуздано закључено како и даље постоји основана сумња да је он починио кривична дјела која му се стављају на терет и за које се води кривични поступак, да постоје нарочите околности које оправдавају бојазан од бјекства и да би оптужени могао поновити кривично дјело, што све оправдава одлуку о притвору коју не може замијенити изрицање мјера забране.

Основана сумња утврђена је приликом потврђивања оптужнице, на доказима који су уз њу приложени и цијењени, и даље постоји у неизмијењеном виду, а што првостепени суд правилно закључује налазећи да постојање те сумње није до сада доведено у питање. С обзиром да се ради о редовној судској контроли оправданости притвора код оваквог стања ствари неутемељена је тврдња жалбе да неизмијењено стање не може бити основ за даље продужење притвора након утврђивања његове основаности.

Околности да се оптуженом позив није могао уручити на адреси пребивања, да се није могао привести нити потрагом пронаћи, због чега је расписана потјерница по којој је у Б., РС, лишен слободе и изручен у РС1, указују на опасност од бјекства, а што првостепени суд правилно цијени и закључује.

Ранија осуђиваност за тешка истоврсна кривична дјела јест околност која је у побијаном рјешењу правилно оцијењена као околност која указује на опасност од понављања кривичног дјела. Тиме је испуњен услов за продужење притвора и по овом основу. Жалбени навод да ова чињеница указује да он није ни на какав начин осујетио суђење и извршење казне нема везу са овим притворским разлогом већ са опасношћу од бјекства, а који је заснован на горе наведеним правилно утврђеним чињеницама и оцијењеним доказима.

Према томе, основано побијано рјешење закључује да су све то нарочите околности које указују да постоји опасност од бјекства и понављања кривичног дјела, што је основ за продужење притвора из члана 197. став 1. тачке а) и в) ЗКП РС.

Због тога залагање жалбе за примјену мјера забране код оваквог стања ствари и постојећих основа за продужење притвора није основано.

О свему томе побијано рјешење је дало јасне и разумљиве разлоге, које прихвата и овај суд и на њих упућује жалиоца, а одлучне чињенице су правилно и потпуно утврђене, због чега ни приговор жалбе о одсуству разлога и

почињеној битној повреди одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању нису основани.

С обзиром на наведено ваљало је примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС жалбу браниоца оптуженог одбити као неосновану.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић